Nemoudří “mudrci” z Orientu

written by Vladimír Bartoš | 29. 3. 2026

Sborník k 80. narozeninám Dr. Ryke Geerd Hamera dne 17. května 2015

Georg Kausch

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

34 let představuje větší část tvůrčího lidského života, a protože těchto 34 let představuje neslýchaný boj o uznání vědeckých objevů Dr. Hamera, není v našem společenském řádu něco v pořádku.

Skandál na kongresu alternativních léčitelů v roce 1983, kdy byl Dr. Hamer dvě minuty před jeho začátkem vyloučen z veřejné diskuse, by pravděpodobně nebyl možný, kdybychom tehdy měli na naší straně pevnou a odhodlanou skupinu stoupenců, která by mohla uplatnit svůj vliv proti intrikám lóží. V průběhu uplynulých let se opakovaně ukázalo, že nepřátelé Dr. Hamera našli odvahu ho napadnout a pronásledovat pouze tehdy, když věděli, že je sám a izolovaný. Je třeba si uvědomit, že odpor proti takovým nepřátelům není úspěšný pasivním snášením, ale pouze tvrdostí si lze vynutit respekt…. Hanebné intriky, jejichž cílem bylo zabránit prvnímu veřejnému představení Germanischen Heilkunde – tehdy ještě Nové Medicíny – v Mohuči v roce 1983, nejsou zapomenuty.

Jako u každé významné historické události získáváme teprve s odstupem let vhled a poznatky o osobách a souvislostech, které zviditelňují již 34 let trvající spor proti Dr. Hamerovi. Spor, o kterém veřejnost téměř nic neví, protože byl od samého počátku veden tajně.

O tom, jak a kde to všechno začalo, svědčí následující vzpomínka samotného Dr. Hamera:

> *K těmto postřehům a poznatkům o osobách a souvislostech, které odhalují spory vedené proti mně, patří skandální a hanebné potlačování poznatků z náboženského bludulubavického vrchního rabína Menachema Schneersona, **takzvaného Mesiáše Židů**.*
>
> *Dne **4. října** 1981 jsem představil Germanische Heilkunde, tehdy Novou Medicínu, v bavorské televizi a v italské televizi (RAI Bozen).*
>
> *Lékařský svět byl v šoku.*
>
> *Dne **2. listopadu** 1981 **jsem odevzdal svou habilitační práci na***

***lékařské fakultě v Tübingenu**.*

Děkan, neuroradiolog prof. Voigt, mi potřesením ruky a čestným slovem slíbil, že práce bude řádně ověřena podle pravidel reprodukovatelnosti na nejbližších případech. O to více, že se zjevně jednalo o zcela nový medicínský pohled.

*Teprve o několik let později mi právní poradce univerzity, pan Jürgen Schwarzkopf, řekl, že výsledky práce, to mi může zaručit, musí být s jistotou správné, protože **bezprostředně po odevzdání práce pět profesorů za zavřenými dveřmi zkontrolovalo 100 případů**.*

*Zjevně nebyl žádný případ, který by neseděl. Kdyby totiž nějaký případ byl, profesoři by mě okamžitě pozvali na druhý den a předložili mi ten případ. **Jelikož se tak nestalo, všechny případy musely sedět**. To mi řekl doslova.*

Už po 10. nebo 20. případu se zdálo, že je vše jasné.

***Byla to absolutní senzace v medicíně**.*

*Jelikož však **všech pět profesorů zkušební komise bylo židovského vyznání**, výsledek přezkoumání zatím zůstával „mezi nimi“.*

*V této fázi, kdy zmíněných pět profesorů znalo výsledek o správnosti Germanische Heilkunde pouze mezi sebou, a tedy jej mohlo udržet v tajnosti, se vzhledem k celosvětové senzaci, kterou tento výsledek vyvolal, zdá, že se do věci vložilo **Synhedrium, nejvyšší rada Židů, a Menachem Schneerson, nejvyšší lubavický rabín Židů, tzv. Mesiáš**.*

*Tak mi to později v Paříži vyprávěl vrchní rabín Francie Ben Denoun-Danow Josue: **Pět profesorů z Tübingenu bylo varováno, aby správný výsledek neprozradili. Tyto nové poznatky byly určeny pouze pro Židy, kteří by díky nim mohli přežít v 95 % nebo více. Nežidé mají nadále umírat na chemoterapii a morfin. Poté, jak uvedl rabín Denoun, napsal Schneerson všem rabínům na světě a v listopadu 1981 vložil do Talmudu příslušný komentář. Od té doby je tento pokyn závazný pro každého rabína a židovského onkologa (téměř všichni onkologové jsou židovského vyznání) po celém světě.***

Rabín Denoun mi řekl, že ani on není pro to, aby byli všichni nežidé v případě onemocnění rakovinou i nadále zabíjeni chemoterapií a morfinem, ale Schneerson je jeho nadřízený a on musí poslouchat.

Když jsem začátkem prosince 1981 navštívil svého bývalého, mezitím již penzionovaného židovského učitele Bocka, jednoho z pěti profesorů zkušební komise, v jeho pracovně na Schnarrenbergu, naší dřívější společné univerzitní klinice v Tübingenu, našel jsem tam zcela změněného profesora Bocka.

„Dobrý den, pane profesore Bocku.“

„Dobrý den, pane Hamere.“

„Co se s vámi děje?“, zeptal jsem se ho.

„Ne, nic.“

„Ale jste úplně jiný, ne takový, jakého jsem vás znal dříve. Stalo se něco?“

„Ne, proč?“

„Chtěl jsem vás požádat, zda byste mi nechtěl pomoci s prověřováním případů pacientů s rakovinou v rámci mé habilitační práce.“

„Ne, to mě nezajímá.“

„Jak to, pane profesore? Vždyť jste byl ten, kdo nám pořád říkal, že musíme objevit něco, co by bylo v medicíně reprodukovatelné, tedy vědecky podložené. A teď přijde váš poslední asistent a objevil to, a vás to vůbec nezajímá?“

Bock: (asi mu to nechtěně vyklouzlo) ***„Buď to nemůže být pravda, nebo jste to neměl objevit.“***

„Ale já jsem to objevil**, váš „poslední asistent“ a **bez univerzity** a **je to vědecky správné, totiž reprodukovatelné v nejbližším dalším případě.

Víte, nejsem jen internista, ale také teolog a přírodovědec.

Pane profesore, něco tu nesedí, ***něco tu smrdí.***

Nemůžete mě považovat za hlupáka. Pokud mi nechcete říct, co to je, dobře, ***já na to přijdu****, ale něco tu smrdí.*

(Později jsem před správním soudem zjistil, že Bock byl vedoucím komise židovských profesorů, která na základě reprodukce několika případů shledala Germanische Heilkunde za absolutně správnou. A teď ten Žid Bock z náboženského fanatismu lhal, jak se jen dalo.)

Pane profesore,

přeji vám vše nejlepší, ale jsem z vás velmi zklamaný. A vy víte, vidím vám to na očích, že váš poslední asistent má pravdu.

Doufejme, že toho jednou nebudete hořce litovat.“

K jeho 100. narozeninám jsem mu napsal**, **že se stal ztroskotancem u milionů nežidovských pacientů a ještě hůře. Krátce nato zemřel.

Svět si bude muset zapamatovat 4. říjen 1981 jako významnou historickou událost. Znamená totiž počátek převratné změny obrovského významu, kterou lze nejlépe přirovnat k zveřejnění 95 tezí Martina Luthera dne 31. října 1517,

které odstartovaly reformaci.

4. říjen 1981 je dnem zrodu Germanische Heilkunde. V tento den Dr. Hamer veřejnosti oznámil svůj objev Železného pravidla rakoviny.

Tehdy netušil, s jakou nábožensky zkaženou a duševně zvrácenou klikou bude od té chvíle muset počítat. Byl vychován příliš slušně a neměl důvod očekávat neupřímnost svých kolegů. Vědci, ba dokonce každému normálnímu člověku se jeví jako nemyslitelné, že slib, který byl daný, že věcně a nestranně prověří, se ukáže jako bezohledný podvod.

Ale rozhodující profesoři medicíny, všichni Židé, jak se později ukázalo, neměli žádné morální zábrany dopustit se porušení slibu, lži a perfidie.

Seznámili se s prací Dr. Hamera a pochopili, že se jedná o **objev 20. století** (který by sami rádi učinili). Výše je doloženo, že po prvních důkazech – pro specialisty zdrcujících – sice nepřestali prověřovat „Železné pravidlo rakoviny“, avšak museli poznatky kolegy Hamera považovat za prokázané. Mezi nimi musela panovat depresivní bezradnost a zdá se, že první rozhodnutí, jednotně se k mladému kolegovi internistovi chovat chladně, vycházelo z pokynu vrchního rabína a „Mesiáše“ Schneersona.

Tím ho osobně tvrdě zasáhli a přesně to chtěli. Možná by se s tím smířil? Předpokládat to bylo jistě naivní, ale je to pravděpodobné, protože nezabránili tomu, co by v takové situaci vyžadovala taktická prozíravost, a sice aby Dr. Hamer mohl na univerzitní klinice v Kielu ještě krátkou dobu pokračovat v zdokonalování svých poznatků (případ 40). Velmi silně podcenili muže, který jednoho dne převrátí celou školní medicínu naruby. Jejich taktika odpovídala jejich krátkozrakému uvažování: odmítnout, zamlčet, izolovat, ostrakizovat.

Ale v sázce byla ještě habilitační práce. Její projednávání židovskými profesory a fakultou se táhlo půl roku. **Podle rozhodnutí „Mesiáše“ Schneersona mělo být rozhodnuto o jejím zamítnutí.** Před nezasvěcenými se odehrávala fraška, jakou by vytvořil Molière.

Na svolané schůzi fakulty nikdo nedostal dokumenty k nahlédnutí – zřejmě to bylo pro zasvěcené příliš riskantní. Přítomné elitní osobnosti byly natolik zblbnuté, že si nechaly líbit všechny nesmysly – a jednomyslně hlasovaly **150 : 0 pro zamítnutí!**

Myslím, že mezi duševními trpaslíky s tituly a hodnostmi, kteří se cítili silní pouze díky své příslušnosti k tajnému spolku, by to s profesorem Ryke Geerd Hamerem v Tübingenu nikdy nedopadlo dobře. Řekl bych, že to byl šťastný osud, který mu tuto pochybnou funkci odepřel.

V pozdějších soudních sporech, které Dr. Hamer vedl proti univerzitě, vyšla na světlo celá její duševní zkaženost. Před soudem stál jeden profesor a děkan, který přiznal, **že mu nebylo dovoleno ověřit železné pravidlo rakoviny,** a nestydí se za to, že tomuto zákazu poslušně vyhověl jako řadový voják, další, který se slabou vůlí podřizuje údajným rozhodnutím a tím se degraduje na sluhu, třetí, pro něhož porušení slavnostně daného čestného slova

nepředstavuje ztrátu cti, čtvrtý, který dr. Hamerovi drze lže do očí, pátý, jehož nenávist vůči objeviteli před celým světem ho unáší k vášnivému popírání vědecké objektivity. Je tu fakulta, která se kroutí v protirečeních a výmluvách, aby udržela outsidera stranou, nerespektuje soudní rozhodnutí, … vskutku …, nechybí nic, co by odhalilo dekadentní zkaženost etablované školní medicíny a vystavilo ji veřejnému opovržení.

„Provedení“ bylo „důvěrně“ sděleno všem německým univerzitám, jak se vypořádali s „rebelem“. Tím se dá vysvětlit mimořádně rychle vzniklá jednotná fronta proti Dr. Hamerovi. Ale tübingenská lékařská klika zašla ještě dál. Ve svých publikacích tvrdil, že (tehdy takzvaná) „Nová Medicína“ je prokazatelně nesprávná, ačkoli ji, jak bylo popsáno, oficiálně vůbec neprověřil, a co hůře, tajně ji prověřil a shledal naprosto správnou. Toto podvodné, pomlouvačné a lživé chování renomované univerzity nemá v historii obdoby.

Neudělalo to z ní jen ostudu akademické obce, bylo to jednoznačně trestné, ba dokonce kriminální jednání, ale prošlo jí to, protože Spolková republika Německo, jak je známo, není právním státem. (Pozn. dokument Otto Schily v dopise ze dne 11.4.2013)

Od tohoto okamžiku probíhá tajná válka proti Dr. Hamerovi bez přerušení. Právě kvůli ní byly brzy zmařeny snahy Dr. Hamera léčit, tedy uzdravovat, pacienty s rakovinou ve vlastní klinice. Spiknutí vlivných lékařů s jejich spojenci v justici, politice a masmédiích dokázalo všude vytlačit Dr. Hamera z jakéhokoli podniku a při tom se nezdráhalo použít jakékoli prostředky.

Skandál v Mohuči objasňuje pozadí této války. Taktika, která spočívala v utajování Dr. Hamera před veřejností, by jinak ztratila smysl.

Museli by se k němu vyjádřit. Téměř hrubá akce podřízených „Hiwis“ v Mohuči v roce 1983 měla za každou cenu vynutit vyloučení Dr. Hamera z panelové diskuse. Chování veřejně poměrně dobře známých aktérů, kteří osobně neměli proti Dr. Hamerovi nic, naznačuje obrovský tlak, kterému byli vystaveni ze strany své lóže, samozřejmě **na pokyn nadřízené instance, synedria**.

To jim nestačilo. Aby Dr. Hamera nadobro vyřadili ze hry, usilovali o odebrání jeho lékařské licence, což ani při jejich intrikánských vztazích nebylo jednoduché. Nemohli mu vytknout selhání nebo trestné činy v povolání, nebyli ani svědci, ani důkazy. V takové „nouzi“ vymysleli soudci, kteří se ohánějí lidskými právy, svobodou, spravedlností a podobnými lóžovými frázemi, přímo šílenou záminku: výslovně od něj požadovali, aby se **zřekl svých poznatků**, **tedy** Germanische Heilkunde. Odebrání licence bylo pak trestem za jeho odmítnutí podřídit se lékařské mafii. Musíme se v historii vrátit o čtyři sta let zpět, abychom našli podobný případ: církev proti Galileovi Galileimu! Jako by středověké potlačování nepohodlné pravdy mohlo zabránit jejímu šíření i ve 20. století! A jako by to nestačilo, uvrhli ho neméně protiprávně do vězení. Byla to slibná, chytrá taktika? Jsem „v pokušení nazvat je upřímně hloupými“! Kdyby byli chytří – jeho genialitu bezpochyby rozpoznali – měli se k němu připojit, nabídnout mu spolupráci a projevit nadšení pro rozšíření jeho výzkumu. Proti tomu by se Dr. Hamer stěží bránil, ani by se bránit nemohl, a přesto by stál bezbranný proti jejich velmi pravděpodobné sabotáži a jimi vyprovokovaným vnitřním sporům („Jeden proti

všem“).

Doslova by ho v tom sporu rozdrtili a následně by s potlačenými – a přivlastněnými – znalostmi mohli Dr. Hamera psychicky i odborně zničit.

K takové taktice zjevně „rozhodujícím osobám“ chyběl dostatek rozumu. Neschopni otevřené konfrontace, neschopni zabránit pokroku ve výzkumu Dr. Hamera, neschopni potlačit jeho veřejně známé dílo, uchýlili se k ultima ratio, k naprostému poslednímu prostředku svého cechu. **Prohlásit ho za blázna, s pomocí justice ho nechat hospitalizovat v psychiatrické léčebně.** Ne jen jednou – oni se z omylů nepoučí – **často opakované pokusy (celkem 76)** odhalují absolutní dno akademické zkaženosti v boji proti nově objevené pravdě. Jak o nich bude soudit budoucí generace, je již dnes jasné. Ale oni o historii nic nevědí, i když se týká jejich vlastní fakulty: Před 160 lety zavřeli lékaře Dr. Julia Roberta Mayera, který objevil a dokázal zákon o zachování energie, do blázince. I Mayerův objev má – dnes již nekomentované – pozadí; i tehdy se vážené akademické osobnosti nezdráhaly nejprve Mayerův objev popírat, poté ho ukrást, zfalšovat, opsat nebo popřít jeho prvenství, neboť kdo by nechtěl sám objevit ten nejdůležitější ze všech přírodních zákonů?

Všechny intriky, chytře vymyšlené a uvedené do chodu špinavými prostředky „bratrských vztahů“, **ztroskotaly na výjimečné osobnosti Dr. Hamera**. On sám o sobě říká:

> *„Díky svým nervům ze železa se mi často podařilo i v poslední chvíli obrátit obtížné situace ve svůj prospěch.“*

Na pohnutém životě Dr. Hamera mě stále znovu udivuje, jak nepochopitelné události propojují osudy lidí, aby se ztracené lidstvo opět dostalo na správnou cestu. Už známý kulturní historik Johannes Scherr o tom věděl. U Dr. Hamera to prožíváme tak dramaticky jako u žádného jiného současníka.

Jeho syna Dirka nezavraždil žádný obyčejný zločinec, ne, je to jeden z nejvýznamnějších představitelů židovské komunity na světě, následník trůnu italského krále žijícího v exilu. Důsledky jsou pro obě strany nepředevídatelné a nepředstavitelné. Otce zavražděného nelze podplatit miliony, aby se vrah vyhnul trestnímu soudu [1].

Otec vraha je spolu s celou svou rodinou veřejně označen za zločinecký klan – vytoužený návrat do Itálie a na trůn je kvůli vraždě navždy vyloučen. Miliardářská rodina Savojských se mstí a ekonomicky i zdravotně ruinuje celou rodinu oběti. Prokletí zlého činu okamžitě pomstí Nemesis: Otec spolu s duchem zavražděného syna učiní největší objev v dějinách lidstva. To zase přivádí na scénu židovská tajná společenství, protože nyní jde o obrovské miliardy peněžních zdrojů a zároveň o jejich dvojče, zvrácené náboženství, které učí masové vraždění lidí jako „bohu milé“ dílo.

Geniální mysl reaguje záplavou nových poznatků, zcela novým vztahem ke světu, k životu a přírodě, který vyvádí celý vládnoucí systém z rovnováhy.

Židovské tajné spolky vnímají nebezpečí pro svůj systém, které od tohoto muže vychází. Snaží se ho umlčet a zastavit jeho tvůrčí činnost. Opravdu všemi prostředky: **vyloučení z profesní komory, pokusy o vraždu, uvěznění, výhrůžky, zbavení způsobilosti k právním úkonům, nátlak, vydírání, ostrakizaci, 76 příkazů k hospitalizaci v psychiatrické léčebně** a nakonec i **vyhnání**.

A Dr. Hamer opět přichází s protiútokem: ne vědomě, ale jako by jednal z pověření osudové síly, Nemesis: **nachází magickou píseň** a proměňuje ji v úžasnou zbraň, která se dostává do rukou milionů lidí.

Od té doby panuje v tomto jedinečném sporu, **ve kterém se zdá, že zasahují i bohové**, jakési příměří.

My, malí lidé, ještě nevíme, jak to bude dál, až bude tento zdánlivý mír vypovězen věčnými nepřáteli pravdy a lidského vývoje. Jisté je, **že všechny, naprosto všechny pokusy o útlak a metody boje selhaly na jeho osobnosti a v budoucnu selžou**.

Tento muž je neporazitelný.

Ve srovnání s ním jsou všichni jeho nepřátelé ubohými burany a šašky.

Otevřené, intrikářské nepřátelství lékařů od Baltského moře až po Alpy je nezpochybnitelným důkazem téměř neuvěřitelné omezenosti, povýšené arogance a charakterové podřadnosti, které v tomto oboru (odjakživa?) zřejmě převládají.

Lze to tedy označit za jedinečné, obdivuhodné, byť zcela neúmyslné uznání, když vrchní rabín a lékař Schneerson **nařídil, že „**Železné pravidlo rakoviny **Dr. Hamera je platnou lékařskou pravdou“ a že ji židovští lékaři musí bezpodmínečně aplikovat u Židů (Izrael)**.

Neuvěřitelným morálním zločinem Schneersona je, že ji výslovně zakázal pro nežidy. Zákaz, který označil onkology po celém světě za podvodníky, vrahy a porušovatele přísahy. Nebylo to moudré rozhodnutí Schneersona. Považuji ho za bezprecedentně úzkoprsé. Mohl učinit judaismus světlem národů. Ale on zřejmě viděl jen nevyhnutelné miliardové ztráty na ziscích, kterých se bál více.

Protože pro Židy znamenají peníze všechno. Když Schneerson – navzdory očekáváním věřících Židů – zemřel jako **největší masový vrah světových dějin**, zanechal po sobě jmění přes 500 milionů dolarů.

Kdo stojí na samém vrcholu, činí rozhodnutí vždy v kontextu dějin. Náboženské či dokonce finanční pohnutky jsou z právního hlediska neplatné a nepřípustné. Morálně zavrženíhodný čin, spáchaný jedním z nejvyšších a nejvlivnějších, nelze ospravedlnit žádným odvoláním na náboženské učení. Nemesis nic neodpouští, těžce potrestá největší zločin **v dějinách lidstva a zároveň i židovského velekněze,** i když na to ještě budeme muset chvíli počkat.

Při zpětném pohledu na kongres v Mohuči Dr. Hamer uvedl:

> *„Tehdy byla Germanische Heilkunde, až na pár detailů, vlastně už kompletní, každopádně tak kompletní, že už tehdy bylo možné léčit*

> *rakovinu s 95% úspěšností – jako v Izraeli. Samozřejmě bychom s tím tehdy mohli nechat přežít 95 % našich Němců i všech pacientů na celém světě.“*

Historie vidí objev Dr. Hamera v jiném světle, jen stěží jako „tehdy vlastně už kompletní“ medicínu. Objev velké pravdy může být završením namáhavého hledání, výzkumu, pochybností a úsilí, v žádném případě však není jakýmsi konečným stavem. Každý velký objev, vynález sahá daleko za hranice daného okamžiku a tvoří počátek nové epochy.

Pro srovnání: Wattův parní stroj byl ohromujícím úspěchem geniálního nápadu. Dnes víme, že to bylo mnohem víc než jen to – byl to začátek průmyslového věku. Z Wattova vynálezu vzešla – což žádný jeho současník nepochopil – obrovská revoluce, která život lidstva nesmírně posunula vpřed a zcela změnila.

Z této převratné myšlenky se postupně vykrystalizují další poznatky, vynálezy a pokroky. Jakmile je směr vytyčen, je to jen otázka času. Budou vymýšleny variace, zapojeny další oblasti vědění, otevřeny možnosti, které nikdo předtím nezvažoval. Nikde to nekončí, proud doby strhává všechny a všechno s sebou, jen hlupáci se mu vzpírají. Postupně se pokrok stane součástí kultury a tím i všeobecným majetkem.

V našem případě je to „Železné pravidlo rakoviny“, které bylo neustále rozšiřováno, rozvíjeno, doplňováno, zlepšováno novými zkušenostmi, zdokonalováno a zobecňováno. Zde je příklad: Dr. Hamer uvažoval, že u rakoviny lze předpokládat viditelné změny v mozku. Objev Hamerových ohnisek, který následoval brzy poté, je skvělým potvrzením jeho jedinečné schopnosti úzce propojit teorii a objev. Mezitím se stal, i zde jako průkopník, největším odborníkem v oboru počítačové tomografie.

„Železné pravidlo rakoviny“, ať už v kompletní podobě, nebo (tehdy) ještě ne, ohlašuje novou éru. Jen málokdo s pohledem do budoucnosti si uvědomuje jeho budoucí význam pro lidstvo.

Jaká ironie: nepřátelské a krátkozraké chování etablovaných lékařů k tomu značně přispělo – zcela proti jejich vůli! Nikdy se nedostali dál než k mlčení nebo urážlivým osobním útokům. Osobní urážky používali jako náhradu za svou neschopnost vyvrátit jeho teorie. Jejich odpor se dokázal projevit pouze neohrabaně, podlým, negativním a škodlivým způsobem. Čehož pilně využívali kvůli nedostatku lepších znalostí, aniž by si však uvědomili, že jejich metody jsou neúčinné. Dosáhli tím pouze toho, že on vyrostl daleko nad své původní poznatky. Protože se k němu nepřidal žádný čestný spolupracovník, ať už ze zbabělosti, hlouposti nebo chamtivosti, všechny, naprosto všechny pokroky v jeho původním objevu příčiny rakoviny vzešly z hlavy Dr. Hamera, v důsledku čehož všichni závistivci přišli o slávu.

Již v roce 1982 bylo jasné, že „Železné pravidlo rakoviny“ není „pravidlem“, ale **biologickým přírodním zákonem, prvním krokem na cestě k dalším převratným pravdám v medicíně. Bezprostředně po něm následovalo druhé, které určuje dvoufázovost všech takzvaných onemocnění**.

Oba zákony nebyly lékařskou odbornou veřejností oficiálně vzaty na vědomí. A to pouze z toho směšného důvodu, že je objevil Dr. Hamer. Mezi židovskými lékaři jsou však interně uznávány a považovány za samozřejmost, protože díky nim drží klíč k léčbě rakoviny.

Pro vědu se skutečně rozhodujícím momentem stal rok 1984 a **Dr. Hamerův objev** Třetího biologického přírodního zákona. Ten přiřazuje všechny procesy v živém organismu k zárodečným listům, které vznikly v průběhu vývojové historie. **To je průlom medicíny jako vědy.** Orgány je třeba chápat z hlediska vývoje, díky čemuž se stávají srozumitelnými pro biologické dění. Pro naše myšlení je to revoluční, protože z vědeckého hlediska je zpochybněno vše, co přímo či nepřímo souvisí s náboženstvím. Filozofové, teologové a nejvíce samozřejmě lékaři stojí před Třetím biologickým přírodním zákonem zcela bezradní a bezmocní. Jak dlouho bude ještě možné jej jednoduše ignorovat, se ukáže v blízké budoucnosti. Náš duchovní pokrok byl příliš dlouho brzděn náboženstvím, **ale od objevu Třetího biologického přírodního zákona to již není dlouhodobě možné**. Totéž lze říci o čtvrtém biologickém zákonu přírody. Popisuje a vysvětluje roli mikrobů jako životně důležité součásti organismu a boří – dosud ne příliš starou – víru, která rozlišovala mezi „zlovolnými“ a „dobrotivými“, „užitečnými“ a „škodlivými“ jednobuněčnými organismy. S Čtvrtým biologickým přírodním zákonem ztrácí „víra“, základ veškerého náboženství, svou oporu v medicíně a definitivně mizí z vědy.

Nakonec v roce 1989 přibyl Pátý biologický přírodní zákon, který Dr. Hamer označuje jako „kvintesenci“. Nemoci mají biologický smysl, a to obnovit organismus a udržet jej životaschopný. „Železné pravidlo rakoviny“ tak získalo širší význam. Školní medicína, jak ji chápeme dodnes, je tím pádem de facto zastaralá, nevědecká, nebo jinými slovy, **stala se pseudovědou**.

Tento zlom je tak obrovský, že ani stoupenci Dr. Hamera dosud plně nepochopili nesmírný dosah biologických přírodních zákonů na lidskou existenci, vědu a kulturu. Dr. Hamer to zohlednil tím, že „Novou Medicínu“, jak svůj objev původně nazval, přejmenoval na „Germánskou Novou Medicínu“. S rostoucím rozsahem nových poznatků se však tento název ukázal jako nedostatečný a nevhodný. Kromě čistě popisných prvků a označení (terminologie) nemá jeho učení s „školní medicínou“ a jejími nesčetnými hypotézami již nic společného. Jako uvědomělý Němec, jemuž není lhostejná německá kultura a úspěchy německého národa, přicházelo v úvahu pouze německé pojmenování, a tak nazval své učení „Germanische Heilkunde“. Z „lékaře“ se stal „léčitel“ a z „pacienta“, který rovněž již nezapadá do zastaralých představ, se stal **„hledající uzdravení“**. Jeho volba slov nevědomky předjímala mimořádnou budoucnost nové vědy. Ta se o deset let později potvrdila tím nejpůsobivějším způsobem.

Vědecký rozvoj Germanische Heilkunde vycházející z „Železného pravidla rakoviny“ nepřátelé Dr. Hamera jistě nepředvídali. Taktika mlčení a ostrakizace od té doby již nebyla účinná.

Knihy Dr. Hamera se šířily v širokých kruzích. Jeho úspěšná léčebná metoda mluvila sama za sebe. Pomluvy médií ovládaných lóžemi dosáhly opačného účinku, a to rostoucího povědomí o jeho osobnosti a jeho činnosti. „Na tom přece něco bude,“ tak lze vyhodnotit reakci veřejnosti.

Můžeme si domyslet, jak se v tajných kruzích, kde lékaři tradiční medicíny informovali o nejnovějších objevech Dr. Hamera a vyjadřovali své obavy, hledaly cesty ven. Co proboha bylo třeba podniknout, aby se zastavil průlom Germanische Heilkunde? Na základě nesporných faktů považujeme za jisté, že z těchto kruhů byla zahájena další tajná akce proti Dr. Hamerovi. Tato akce je příliš neohrabaná, nerozumná a opět žalostně krátkozraká na to, aby nebyla prokouknuta.

V tomto sporu hraje hlavní roli „zasvěcené“, tedy vysoce postavené židovstvo, spolu s ním zednářské lóže. Ty jsou nuceny bez odporu přijímat a vykonávat rozkazy svých nadřízených. Členové – „bratři“ – však z 95 % nemají ponětí o machinacích svých nadřízených. Při tajně zosnovaných intrikách však záleží především na jejich spolupráci. Taková podvratná činnost se prokazatelně neodehrála pouze v aféře v Mohuči.

Lékaři tradiční medicíny – a to je příznačné – se do otevřeného boje proti Dr. Hamerovi nepustili. Museli to považovat za beznadějný boj. Do první linie se vydali laici, kteří o medicíně věděli jen o málo víc než abecedu, kterou je napsána. Nová taktika spočívala v tom, že se vydávali za přátele a žáky Dr. Hamera, kteří chtěli jeho dílo zprostředkovat veřejnosti. Lživě tvrdili, že byli jím vyučováni, že jsou s ním přátelé, že mají jeho svolení vystupovat na veřejnosti s jeho poznatky a pověřením. Najednou se objevilo množství knih a spisů propagujících „Novou medicínu“. Obecně je opsali s nepatrnými úpravami, přičemž podstatné body byly umně zředěny a prakticky se upustilo od uvádění zdrojů, souvislostí a dokumentů. Což zase může sloužit jako vodítko k tomu, kde hledat strůjce této falzifikační kampaně. Vrchol dosáhl syn multimilionáře jménem Eybl, který spolupracoval s rabíny a sepsal tlustou knihu (kterou dostal od maďarského rabína – on byl jen figurkou, protože někdo to být musel), v níž je Dr. Hamer chválen a veleben tak, až to působí trapně. Poté jsou učení Dr. Hamera tak překroucena a zfalšována, že z revoluce v medicíně již není nic znát. Právě tato kniha byla diskutována a propagována jednotnými médii v německy mluvícím prostoru (viz Wikipedia)! Nelze přehlédnout záměr vytlačit pomocí takových knih originální díla Dr. Hamera a jeho nakladatelství z trhu. Co ví neškodný průměrný občan o tom, jak je šíření znalostí v médiích tajně manipulováno? **Eybl** zašel ještě dál, pravděpodobně na základě vyšších pokynů:

Převedl Dr. Hamerovi 4000 eur jako „odměnu“ za to, že Eybl využil práce Dr. Hamera.

Vím, že se nad tím Dr. Hamer málem smíchy potrhal. Jak mohl být někdo, kdo opisuje, má nejlepší kontakty s Dr. Hamerovými úhlavními nepřáteli, ale nemá s ním žádný kontakt, tak hloupý? Směšných 4000 eur, aby si tím vymámil souhlas se svým padělkem poté, co již vyšel v tisku? Dr. Hamer mu šek okamžitě poslal zpět.

Ať už za tím stál kdokoli, ať už to mělo jakýkoli záměr, nákladný a hlučný **pochod plagiátorů** nebyl ani z krátkodobého, ani z dlouhodobého hlediska projevem inteligence, naopak. Pokud „osvícení moudrostí ve víře“ nedokážou nic chytřejšího než klinickou hloupost, pokusit se podplatit muže formátu Dr. Hamera, aby zfalšoval své knihy, pak ještě existuje naděje pro zbytek světa. Nakonec tato kampaň falzifikátů svědčí o veřejném uznání výzkumu a úspěchů

Dr. Hamera ze strany nezainteresovaných osob, které je nyní k dispozici v tištěné, dokumentární podobě. Všechny práce plagiátorů hovoří – samozřejmě neúmyslně – jednoznačně v jeho prospěch, nikoli proti němu. Všechny další pokusy o kopírování, krádež či falšování jeho prací se rozbijí o tvrdou skutečnost, že jeho práce mají prioritu uznanou i nepřátelskými protistranami. **Proti soudu času neexistuje únik.**

Souběžně s **kampaní na oslabení** byla zahájena další akce, která zjevně pochází z jiných, avšak mnohem vlivnějších a vyšších kruhů. Charakteristická je bezohlednost, s jakou byla uvedena do chodu. Metoda známá z historie, a tedy nikoli nová, spočívá totiž v použití násilí proti nepohodlným osobám.

Dr. Hamer byl **pod absurdními záminkami vláčen před nejrůznější soudy**, prošel věženími v Německu, Španělsku a Francii a byl týrán. V čele neustálého pronásledování Dr. Hamera stáli opět ti, kteří se sami označují za věčně pronásledované, a to vlivné vysoké židovské kruhy. Přední francouzští rabíni (vrchní rabín a soudce Francois Bessy) **se pokusili o vydírání tak podlé, jak si lze jen představit. Měl jim notářsky postoupit všechna svá učení a nikdy se již nezabývat medicínou, jinak by nikdy nebyl propuštěn z vězení. Řekli mu, že k tomu mají moc.**

Toto drzé vydírání selhalo na nezdolné povaze své oběti, s čímž bezpochyby nepočítali. Jak groteskní podcenění – jimi cynicky nenáviděného – nežida! Což však tento zločin nezruší ani neomlouvá, neboť i „pokus je trestný“ podle trestního zákoníku (StGB).

Na tomto zločinu není co zpochybňovat a pachatelé nic nezpochybňovali. To, co všichni přehlédli, je vydírání samo o sobě, které představuje neomezené a bezvýhradné uznání vědecké správnosti veškeré práce Dr. Hamera. Neboť o jednotlivých částech jeho výkonů nikdy nebyla řeč, zločincům šlo o vše – nebo o nic. Pro něco, co by bylo byť jen v nejmenším sporné, by tento právně riskantní podnik byl zcela nesmyslný. Ti, kdo jsou posedlí náboženstvím, tím mimochodem přiznali, jak se cítili ohroženi ve svém systému moci a nadvlády Germanische Heilkunde. Blázni se bojí génia, jinak by od Dr. Hamera neustále nepožadovali, aby upustil od jakéhokoli výzkumu této nové medicíny (pod hrozbou trestu!). S tímto požadavkem přišli příliš pozdě na to, aby ho zastavili! Výsledky výzkumu Dr. Hamera byly za dvacet let již tak daleko, že nebylo možné je nechat zmizet. Kdyby o třicet let dříve místo mlčení a tajné války přijali nabídku ke spolupráci, možná by mohli počítat s úspěchem. Vždycky propásli svou příznivou chvíli. To zase dokazuje, jací hlupáci bojují proti Dr. Hamerovi. Mají nepopsatelný, strašný strach z Dr. Hamera, ale nyní se ho bojí ještě více jako možného mučedníka. Mají důvod se bát hněvu Jehovy, pokud by ho chtěli znovu napadnout. Neboť Dr. Hamer svým učením, které se dosud smí uplatňovat pouze na Židy, zachránil miliony z nich před mučivou smrtí.

Stal se největším dobrodincem judaismu všech dob.

Žádný Žid mu za to dosud nepoděkoval a ani to neudělá.

Ale Dr. Hamer to ani nepožaduje.

Skončily v exilu jeho úspěchy – a utrpení? Užívá si nyní v klidu své stáří v naději, že ho historie jednou odplatí v paměti lidí? Ne!

Pro velkého muže je jeho život věčný. Podlé rány, které mu zasadili jeho nepřátelé a které zničily jeho šťastnou rodinu, ho nesrazily na kolena. Naopak, udělaly ho silnějším, tvrdším, odolnějším a bojovnějším. Téměř nevyčerpatelná energie jeho myšlení, bádání a působení trvá až do dnešních dnů.

V roce 2006 otevřel nové, dosud nevídané brány vědeckého poznání.

Píseň, kterou před téměř 40 lety věnoval své milované ženě, byla objevena jako „Archaická melodie“, která přesně odpovídá Druhému biologickému zákonu. Tím byla objevena přímá souvislost mezi Germanische Heilkunde a uměním, v tomto případě hudbou.

Zvláštní náhody – nebo snad ne: v roce mohučského skandálu 1983 se na trhu poprvé objevilo CD (Compact Disc). A podivné je, že v roce objevu „Archaické melodie“ v roce 2006 dosáhlo rozšíření CD vrcholu své popularity. Nyní byly mezi lidmi miliony přehrávačů CD.

S „Archaickou melodií“ člověk jedinečným způsobem zažívá, jak technický pokrok a osud vzájemně působí a jak musí nejprve dozrát čas pro důležitou novinku. Toto CD bylo rozhodující pro další, ještě významnější objev Dr. Hamera, neboť s kazetovými přehrávači by se to pravděpodobně nepodařilo: Díky technologii CD objevil magický účinek „archaické písně“ na duši, její „kouzelnou sílu“. Ještě před třemi lety (2012) by něco takového nikdo na světě nepovažoval za možné, spíše by takovou myšlenku odmítl jako naprosto šílenou. Nyní však již existují stovky případů, ve kterých archaická melodie **„Mein Studentenmädchen“** prokazatelně vyvolala reakce v orgánech, které zcela přesahují veškerou představivost a dosavadní znalosti. Při dalším výzkumu s „magickou písní“ objevil souvislosti s chronickými onemocněními, která dosud odolávala všem vysvětlením a terapiím.

Byl jsem u toho, když tento objev, který přímo zesměšňoval (školní) medicínu, učinil své první kroky do světa faktů.

Dr. Hamer se domníval, že s „archaickou magickou písní“ „Mein Studentenmädchen“ je „věc nyní kompletní“. Stane se „druhým pilířem“, na kterém Germanische Heilkunde stojí.

Nesouhlasil jsem. Pro mě byl jeho objev nesporný, ale nepovažoval jsem jej za spíše náhodný doplněk lékařské vědy, nýbrž za výchozí bod nového, zcela neznámého směru vědeckého výzkumu. Je třeba se připravit na budoucí, samostatný vývoj tohoto objevu, jehož rozsah je zatím zcela nepředvídatelný.

Tak vznikla kniha „Moje studentská dívka“ nikoli jako rozšíření „Archaických melodií“, ale jako revoluční, originální prvenství, skutečná **senzace pro vědu a medicínu**.

Pokrok a nové poznatky tohoto nejmladšího odvětví medicíny mu daly za pravdu. Když na konci roku 2013 vyšlo první vydání, byly již objeveny čtyři „magické schopnosti“ kouzelného zpěvu. Další jsou v současné době zkoumány. A každý

případ, který je léčen, přináší nečekaná překvapení. Průlom "magické písně" do zcela neznámých oblastí medicíny je nyní nesporným faktem. Bez bezchybných vědeckých důkazů by „Moje studentská dívka" stála na vratkých nohách, a důkazy je třeba vypracovat. Ano, sice se ještě nacházíme v rané fázi, ale již bylo dosaženo obrovského pokroku!

A stejně jako kdysi při objevu „Železného pravidla rakoviny", „Hamerova ohniska", pěti biologických přírodních zákonů atd., dosáhl Dr. Hamer všech těchto výzkumných výsledků **zcela sám**, jako v písni „Studentenmädchen-Zaubersang". Nikdo mu v tom nijak nepomohl. Nikdo není jeho konkurentem. Nyní beznadějně otřesená, zaostalá školní medicína stojí před nejnovějším objevem jako vůl před horou. Dosud nejsou hlášeny žádné reakce z tábora nepřátel! Ještě si nejsme jisti, zda se jedná o znovu oprášenou taktiku mlčení z 80. let, zda jejich zkažené mozky nedokážou pochopit novou revoluci, nebo zda je k tomu vůbec nic nenapadá – což je asi nejpravděpodobnější. Rozkol je neřešitelný, pouze ti, kdo jsou neschopni uvažovat, si budou myslet, že Germanische Heilkunde nemůže, nesmí nebo nebude „reformovat" školní medicínu.

Takovým představám, které nevnímají rozsah této převratné změny, připravila „Moje studentská dívka" zasloužený konec.

Kolik objevů učinil Dr. Hamer v oblasti medicíny? Dvacet? Padesát? Sto? Nedokážu je spočítat. Myslím, že ani Dr. Hamer. Pravděpodobně by si mnozí mladí lékaři z konvenční medicíny rádi přivlastnili byť jen jeden z nich, aby s ním mohli získat doktorát „cum laude". Ale tomu skutečně nejvýznamnějšímu muži vědy naší doby, v tomto případě medicíny, se prostě dostávají samy! Jeho vhled do souvislostí mezi duší, mozkem a tělem je jedinečný. Zdá se, že mezery ve znalostech nachází s lehkostí. Lze konstatovat ještě jednu věc: případy jsou stále složitější, ale jejich řešení je zároveň stále schůdnější! Pokroky Germanische Heilkunde za posledních 34 let jsou neuvěřitelné. Ještě více, když je porovnáme s konvenční medicínou za posledních 2–3000 let. Co přinesla konvenční medicíně válka proti Dr. Hamerovi? Po 34 letech boje proti Dr. Hamerovi nemůžeme přehlédnout trosky, které po sobě konvenční medicína zanechala. Z věcného (objektivního) hlediska je jasné: nepřátelství selhalo, obrátilo se spíše plnou silou proti svým podněcovatelům. Za nedostatek inteligence celé této nepřátelské masy („všichni proti jednomu") jim tímto vyjadřujeme náš posměšný dík a uznání! S konečným výsledkem, který se nyní stává viditelným, si vykopali vlastní hrob!

Nedává to snad naději trpícímu lidstvu?

Bohužel ne. Odpor je dnes stále příliš velký na to, aby bylo možné rozpoznat a stanovit lhůtu. Jde o PENÍZE, které se vydělávají na nemocech. Nejde o mizerné miliony, ale o stovky MILIARD dolarů, eur atd. Při takových obchodech, které připomínají masové vraždění během světových válek, jsou miliony mrtvých chladnokrevně kalkulovány. O nich se nikdy nemluví, památníky jako pro padlé ve válkách se však nikdy nestaví. Z morálního hlediska se medicína a s ní spojený průmysl stávají ostudou lidstva.

Germanische Heilkunde kazí zločinnému systému obchod, protože nestojí téměř nic, nechává mluvit a jednat pouze přírodu. Společnost „vyvolených", žijící z vykořisťovatelského peněžního systému, pro kterou jsme my ostatní pouze

levní, spotřební otroci, musí padnout, být svržena, překonána, odstraněna, zničena, jinak to může pokračovat až k zániku lidstva.

Ale tak daleko to nedojde. Od té doby, co znám Dr. Hamera, jsem naplněn důvěrou, že směřujeme k mnohem většímu převratu, než jaký světová historie dosud kdy zažila.

Obrovský obrat v chápání lidské povahy mění náš postoj k vládnoucímu systému. Je zvláštní, že právě největší nepřátelé svobodného člověka jsou těmi, kdo udávají tempo. Samozřejmě chtějí pravý opak, totiž úplné podrobení, přetvoření, uniformizaci a zrovnoprávnění všech ovládaných.

Ale nejenže selhali ve všech svých snahách, které vymysleli v tajném boji proti Dr. Hamerovi, selhali také kvůli své (nábožensky podmíněné) duševní omezenosti a zaostalosti. Jejich nepružná mysl nestačí na to, aby potlačila Germanische Heilkunde. Ve svých záměrech budou selhávat ještě mnohem častěji! K tomu přistupuje skutečnost, že ti, kteří se nazývají „vyvolenými“, „osvícenými“, „elitou“ atd., představují pouze nepatrnou menšinu, která se snaží zastavit běh času; dokáže myslet pouze zpětně a touží po minulých časech. Jsou oběťmi svého vlastního bludu. S každým stupněm, který vystoupají ke svému „zaslíbenému“ nebi, z něhož sní o výkonu své božské moci, roste jistota jejich pádu do bezedných hlubin. Člověk si vzpomene na staré příběhy, v nichž je jejich pád předjímán.

Z historického hlediska je vidět, jak se již 125 let jeden prvek za druhým přidává k Velkému převratu lidstva. Mnoho moudrých hlav jej již duchovně krok za krokem připravovalo, v exaktních vědách, v ekonomii, ve světovém názoru i v medicíně. Cítíme, i když možná ne vždy jasně, jak každé poznání pravdy navazuje na další, osvětluje naše myšlení v souvislostech a pomáhá nám využít zkušenosti v budoucích dnech. Vzniká mohutný most k novým břehům. Jedním z jeho nejmladších stavitelů je můj vážený přítel Dr. Hamer.

Jeho dílo, Germanische Heilkunde, má za sebou dlouhou cestu, ba celý životní úsek, a ještě nedosáhlo svého cíle. V době převratných změn bude mít rozhodující význam.

Považuji se za šťastného, že mohu být svědkem jeho života a díla a spolupracovat s ním – **na budoucím biologicko-přírodním uspořádání života, hospodářství, státu a práva**.

Tento pamětní spis bych mu rád věnoval jako dárek k jeho 80. narozeninám.

[1] *To však proběhlo s 13letým zpožděním a před rabínským soudem (3 židovští soudci, Colomb, David, Jordan), který ho nemohl odsoudit, protože přece jen úmyslně zavraždil pouze goje, což pro Žida není zločin. Proces byl bezprecedentní fraškou a komedií a skončil zproštěním viny kvůli vykonstruovanému „dubiu“ v poměru 1 : 10 milionů z důvodu nedostatku důkazů.*

Další texty ke studiu:

GNM: Životopis Dr. med. Ryke Geerd Hamera

GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® (GNM)

GNM: Terapeutická senzace – Mein Studentenmädchen